

801 ex. vel laudem et gloriam domini nostri Iesu Christi, qui eum super omnes alios reges et
802 imperatores sapientiae decore honoravit et regni potentia exaltavit.

246.

Alcvinus episcopo cuidam¹ scribit de ecclesia s. Martini Turonensi contra Theodulfum archiepiscopum Aurelianensem protegenda². 801 ex. vel 802.

Cod. S 1 fol. 117—123.

Edd. F 118 in adnotationibus, J 181.

5

Igitur venerabilis pater Theodulfus archiepiscopus ex^a fratribus sancti Martini quandam habet disceptationem, fidelibus vestris, de quodam reo fugitivo; magis, ut arbitramur^b, ex petitione suorum quam sanctae mentis^c illius perturbatione vel iracundia.

10

Qui reus, post plurima poenarum genera subito de vinculis elapsus per negligentiam custodum, ad ecclesiam confugit sancti Martini, praecipui confessoris Christi; confitens peccata; veniam poscens; cesarem appellans; viam ad eius sanctissimam praesentiam flagitans. Qui redditus eiusdem praefati episcopi missis, ut sanus deducere-
tur ad praesentiam domni archiepiscopi sub fide illorum ad canonicam paenitentiam. 15
Quo accepto, non ausi sunt eum ducere propter insidias sibi paratas in via, ut fertur; abeuntes eum dimiserunt ante fores ecclesiae stantem.

Sed eiusdem venerandi pontificis post tempus hostiliter venerunt homines quam plurimi, ut conpertum est.

Sed principales homines intraverunt ecclesiam die dominica cum sanctissimo 20
episcopo nostro, ut visum est, rapere reum iacentem ante sepulchrum sancti confessoris^d Christi et sanctitatem domus Dei profanare et sancti confessoris Christi Martini inminuere honorem, inruentes siquidem intra cancellos altaris. Quos expulerunt fratres ante faciem altaris, timentes, ne inter altare et sepulchrum sanctissimi confessoris Christi sanguinis effusio foret. Raptus est quidam homo illius fugitivi 25
medio populi, ut duceretur foras. Qui clamavit auxilium. Hoc populus partim videns, partim audiens, fuit subito clamor ingens et concursus populi, maxime pauperum, ex omni parte civitatis.

Sonuit siquidem ante civitatem^e venisse hostem Aurilianensem ad profananda^f sancti Martini suffragia; quia sciebant manere plurimos de civitate praedicta homi- 30
nes foras per villulas. Timor et tumultus ubique increpuit. De quorum manibus fratres nostri eripuerunt praefati episcopi homines, ne quid mali^h paterentur, populumque foras ecclesiae expulerunt.

Sed sui plurima dicunt, quae ibi gesta non erant audacia, et quae gesta sunt exaggerantⁱ verbis superfluis.

35

Vestra sanctitas consideret, si iustum sit, ut vi rapiatur fugitivus reus ad ecclesiam Christi; et an aequum sit, ut, qui cesarem appellat, ad cesarem^k non ducatur; et utrum fas sit, ut paenitens et confitens scelera spoliatur omnibus bonis usque ad corrigiam calciamenti^l.

246. a) an cum? J. b) arbitramus S 1. c) meritis S 1. d) confessores S 1. e) ante in civi- 40
tate S 1. f) profanandam S 1. h) male S 1. i) exaggerare S 1. k) caerem S 1. l) calciamenti S 1.

1) An Hildeboldo Coloniensi archiepiscopo? Cf. Sickel *Alcuinstudien* p. 489. 2) Huius epistolae fragmentum tantum superest. Cf. ep. 245 supra p. 395 n. u.